

Ján Hroboň: Lebo Bohu nič nebude nemožné

Bratia a sestry,

„nálada prvého adventu“ nebola vôbec radostná, naopak očakávania boli pochmúrne a pesimistické. Budúcnosť národa izraelského pod nadvládou Rimanov, poznamenaná duchovným úpadkom a vnútornými spormi, sa javila v temných farbách. Tí, čo úprimne očakávali zmenu si zrejme hovorili: „Tu nám pomôže iba zázrak.“

A ten sa stal. Najprv pri kňazovi Zachariášovi. Najväčšou túžbou jeho života bolo mať potomka. Ale on aj jeho manželka boli už starí. Napriek tomu neprestávali prosiť. A zrazu dostáva v chráme posolstvo priamo od anjela: „Neboj sa Zachariáš, lebo vypočutá bola tvoja modlitba; manželka Alžbeta ti porodí syna a dáš mu meno Ján.“ (Luk 1, 13).

Zachariáš, šokovaný touto udalosťou, sa pýta: „Po čom to poznám?“

Rovnako neuveriteľná udalosť sa odohráva pri Márii. Anjel jej zvestuje: „Narodí sa ti syn a dáš mu meno Ježiš, bude synom Najvyššieho.“ (Lk 1, 31). Ona zarazená rozmýšľa, čo to má byť? Pýta sa anjela: „Ako sa to stane?“

Cítite ten rozdiel? V čom je odpoveď Zachariáša iná, ako Máriina?

Áno, je to v postoji srdca, vo viere.

Zachariáš sa pýta – po čom to poznám? Táto otázka vyjadruje pochybnosť – stane sa to vôbec?

Mária sa nepýta, či sa to stane, ale ako. To je ten zásadný rozdiel. V jej postoji je odpoveď veriaceho srdca.

Možno si aj dnes hovoríme: situácia v spoločnosti, cirkvi, alebo moja osobná či rodinná je taká, že nám pomôže už iba zázrak. Ten zázrak sa naozaj stal a prišiel v Ježišovi Kristovi.

Odpoveďou na túžbu po záchrane národa izraelského bolo Jeho narodenie, On je Záchranca, Spasiteľ, v Ňom máme život.

A On zázrak nového života ponúka každému z nás. Čaká na postoj nášho srdca, našu odpoveď. Skúsme sa pýtať nie s pochybnosťou, či sa tak stane, ale s vierou: „Ako sa to stane?“

Ján Hroboň,
biskup ZD